

1974

MY LORD AND MY GOD

SHUBHO

Happy New Year

2026

—St. Thomas—

ORTHODOX CATHEDRAL, HOUSTON



A Sacred Journey of Light, Renewal, and Grace

Dear Beloved Parishioners,
Wish you all a blessed and prosperous New Year!
As we journey through January, we are reminded of how deeply this season is woven into the spiritual fabric of our Christian faith. It is a month rich with meaning—a time of reflection, revelation, and renewal in Christ.

We begin this month with the joyful celebration of the Feast of Epiphany, on January 6th, which proclaims the revelation of Christ as the Son of God to all nations, through His Baptism. The visit of the Magi reminds us that the light of Christ shines for every person, calling us to live as witnesses of that divine light in our world. May we, too, offer our gifts—our hearts, our faith, and our service—to glorify our Savior.

Soon after, we honor St. Stephen, the first martyr, whose faithfulness even unto death teaches us the power of forgiveness and steadfast love. May his courage inspire us to live as faithful disciples, standing firm in truth and charity.

We also celebrate St. John the Baptist, the great forerunner of Christ, whose humility and bold proclamation of repentance prepare the way for the Lord. His life challenges us to turn our hearts toward God with sincerity and to live out our baptismal calling boldly.

Later in the month, we enter the period of Nineveh Lent, a time of fasting, repentance, and prayer. The repentance of the people of Nineveh reminds us that God's mercy is endless and that sincere conversion always opens the way to forgiveness and renewal.

Truly, January is a month of spiritual awakening—a time to center ourselves once again on Christ, who is Light, Mercy, and Life. I invite each of you to embrace these holy days not as mere traditions but as moments of grace. Let us pray, fast, and celebrate together, renewing our hearts and our community in faith, hope, and love.

May the blessings of the Lord be with you and your families throughout this new year.

In Christ's love,

Fr Dr Isac B Prakash

St. Thomas Orthodox Cathedral, Houston

Christmas Carol Service 2025



One Altar, Many Priests: The Forgotten Theology of Concelebration

Fr. Johnson Punchakonam



Introduction

What happens when many priests stand around one altar and offer one Eucharist together? Is it merely a beautiful custom, or does it reveal something deeper about the very nature of the Church?

In many Orthodox and Eastern Christian traditions, Sahakarana Qurbana—the concelebration of the Holy Eucharist—has been practiced for centuries. Yet for many faithful today, its meaning is often misunderstood or taken for granted. Is concelebration simply a practical arrangement for clergy, or does it express a profound theological truth rooted in Scripture, apostolic tradition, and the very mystery of Christ's priesthood?

This study explores the biblical foundations, historical development, and theological significance of concelebration, showing that it is not a later invention but a living expression of the Church's unity. From the Last Supper and the early apostolic community to the liturgical life of the Syriac and Malankara traditions, concelebration reveals the Church as one body, one priesthood, and one sacrifice offered in Christ.

By rediscovering the meaning of Sahakarana Qurbana, we come to see how the Eucharist is not the action of an individual priest. Still, the visible manifestation of the Church gathered as one, participating together in the eternal priesthood of Christ.

I. Biblical Foundations of Concelebration

A. New Testament Precedents for Collegial Liturgical Ministry

Scriptural Evidence:

1. The Last Supper (Matthew 26:26-30, Mark 14:22-26, Luke 22:14-20)

- Christ institutes the Eucharist with all Twelve Apostles present as participants, not merely observers.

- The plural language ("Take, eat... Drink from it, all of you") suggests corporate reception and implicit shared priesthood among the apostles.

2. Apostolic Collegiality in Acts (Acts 2:42-47, 13:1-3)

- "They devoted themselves to the apostles' teaching and fellowship, to the breaking of bread and the prayers." (Acts 2:42)

- The "prophets and teachers" at Antioch worshiped and ministered to the Lord together before sending out Barnabas and Saul (Acts 13:2).

- The early Church's liturgical life was inherently communal among the clergy

3. Pauline Understanding of Eucharistic Unity (1 Corinthians 10:16-17)

· "Because there is one bread, we who are many are one body, for we all partake of the one bread."

· This theology of unity through the one Eucharist extends naturally to concelebration as its liturgical expression.

B. The Priesthood of Christ and Its Manifestation

Theological Foundation:

· Christ is the one High Priest (Hebrews 4:14-16), and all earthly priests participate in this singular priesthood.

· Concelebration makes visible this shared participation in Christ's unique priesthood, contrasting with a misunderstanding of individual priests possessing separate priesthoods.

II. Historical Development in Early Church Practice

A. Patristic and Early Liturgical Evidence

Documented Sources:

1. The Apostolic Tradition (c. 215 AD) - Hippolytus of Rome

· Describes bishops ordaining new priests with multiple presbyters laying hands on the candidate together.

· Implicitly assumes shared liturgical presidency during ordination liturgies.

2. Syriac Liturgical Tradition

· The Liturgy of Saint James (Jerusalem tradition) and Liturgy of Addai and Mari (East Syriac) contain rubrics suggesting multiple clergy participation.

· Early Syrian monastic communities frequently practiced concelebration, especially during pilgrimage feasts.

3. Testimonies of Early Fathers

· Saint John Chrysostom (Homily 18 on 2 Corinthians): Speaks of the "choir of priests" offering the single sacrifice.

· Saint Ignatius of Antioch (Letter to the Philadelphians): Emphasizes unity with the bishop and presbytery as essential to a valid Eucharist.

4. Council of Nicaea (325 AD) - Canon 5

· Implicitly acknowledges concelebration by ruling on the proper order of clergy at synods, suggesting eucharistic celebrations during councils.

B. The Malankara Syriac Tradition

Historical Evidence in Indian Orthodoxy:

· The Syro-Malankara and Malankara Orthodox Syrian Church preserved concelebration (Sahakarana Qurbana) as an essential feature of major feasts.

· Rabban Holy Qurbana (monastic celebration) traditionally involved multiple priests, especially in ancient centers like Niranam, Kottayam, and Parumala.

· The sh'himo (Syriac daily office) anticipates priests praying together, with natural extension to eucharistic celebration.



I. Theological Significance and Symbolism

A. Ecclesiological Dimensions

1. The Church as Communion (Koinonia)

- Concelebration manifests the Church as a communion of local churches in the one Eucharist.
- Reflects the Trinity: multiple persons acting in one divine action.

2. Apostolic Succession and Collegiality

- Visualizes the unbroken chain of apostolic ministry passed down through generations.
- Episcopal consecrations always involve multiple bishops concelebrating, demonstrating the unity of the episcopate.

B. Eucharistic Theology

1. One Sacrifice, One Altar, One People

- Despite multiple celebrants, there remains one consecration, one chalice and paten, and one Eucharistic sacrifice (Hebrews 7:27, 9:28, 10:10).
- The unity of the elements reflects the unity of Christ's body.

2. The Priesthood of the Baptized

- Concelebration does not diminish but elevates the royal priesthood of all believers (1 Peter 2:9), showing the ordained priesthood as serving—not replacing—this universal priesthood.

IV. Liturgical Practice and Rubrics

A. Current Orthodox Implementation

As practiced in Oriental Orthodox Churches (including Indian Orthodoxy):

1. Hierarchical Structure

- **Main Celebrant** (usually bishop or senior priest): Recites the audible prayers, performs the manual acts.
- **Concelebrants**: Stand at the altar, join in the anaphora prayers (especially epiclesis and institution narrative), participate in the blessing.
- **Deacons**: Serve in their traditional roles, with senior deacons coordinating movement.

2. Unity in Diversity

- Different traditions exist within Orthodoxy:
- **Byzantine**: Concelebrants often recite the anaphora quietly together.
- **Syriac/Malankara**: More emphasis on alternating prayers, with concelebrants joining at key moments.
- All traditions maintain: single chalice and paten, unified consecratory prayer, and shared communion.

B. When Concelebration Is Prescribed

1. Sacramental Occasions

- **Ordinations:** The newly ordained immediately concelebrates with the ordaining bishop.
- **Chrismation (Holy Myron) consecration:** Multiple bishops must concelebrate.
- Monastic tonsures in some traditions.

2. Ecclesial Gatherings

- Synods and councils: Eucharist celebrated by all bishops present.
- Parish feast days: Clergy from neighboring churches join the celebration.
- Anniversaries: Multiple priests who served a parish return to concelebrate.

V. Common Misunderstandings Clarified

A. Not Merely "Assistance"

- Concelebration is not one priest "helping" another, but multiple priests offering the single sacrifice together.
- All concelebrants are true celebrants, not assistants.

B. Not a "Second Eucharist"

- Some erroneously think multiple priests equal multiple sacrifices. Orthodox theology affirms: "For by a single offering he has perfected for all time those who are sanctified" (Hebrews 10:14).
- The multiplication of priests manifests the multiplication of Christ's one priesthood in time and space.

VI. Spiritual Significance for the Faithful

A. Visual Catechesis

- The congregation sees unity in diversity lived sacramentally.
- Teaches that the Church transcends individual clergy personalities.

B. Encouragement to Unity

- Mirrors the call for lay unity: "that they may be one, as we are one" (John 17:22).
- Challenges congregational divisions by showing clergy overcoming individuality.

Concelebration as Eschatological Icon

Concelebration ultimately points toward the heavenly liturgy where "a great multitude... from every nation, tribe, people and language, standing before the throne and before the Lamb" (Revelation 7:9) worship together. The earthly practice of Sahakarana Qurbana is a foretaste of the kingdom where all divisions cease in the one sacrifice of praise. As Saint Paul reminds us: "There is one body and one Spirit... one Lord, one faith, one baptism, one God and Father of all" (Ephesians 4:4-6).

As we reflect on the theology and practice of Sahakarana Qurbana, we realize that concelebration is not merely a liturgical arrangement or a matter of ceremonial beauty. It is a profound proclamation of the Church's very identity. In every age, the Church has confessed that there is one altar, one sacrifice, and one priesthood in Christ, and concelebration stands as a living witness to this eternal truth.

The Orthodox Church has never understood the Eucharist as the action of an isolated individual, but as the offering of the whole Body of Christ, gathered in unity around the one Lord. When priests stand together at the holy altar, they do not multiply the sacrifice, but manifest visibly the unity of the priesthood that flows from the one High Priest, our Lord Jesus Christ. In this sacred act, the Church proclaims that ministry is never private, authority is never individualistic, and worship is always ecclesial.

In the Malankara Orthodox tradition, Sahakarana Qurbana has been preserved not as a mere custom, but as a theological confession shaped by centuries of prayer, suffering, and fidelity to apostolic faith. It teaches us that the Church lives not by personal charisma, but by communion—communion rooted in Christ, sustained by the Holy Spirit, and expressed through love and unity among the clergy and faithful alike.

At a time when division and individualism threaten the very fabric of Christian life, concelebration stands as a silent yet powerful sermon. It reminds us that the Church is not built around personalities, but around the altar; not sustained by human authority, but by divine grace. As priests and faithful gather around the one chalice, we are invited to rediscover who we are: one body, one faith, one baptism, and one Eucharist, offered “for the life of the world.”

May the mystery of Sahakarana Qurbana continue to teach us humility, unity, and obedience to the apostolic faith handed down to us, so that in every generation the Church may truly reflect the heavenly liturgy where all are gathered as one in Christ.

Sources for Further Study:

1. The Orthodox Liturgy by Hugh Wybrew (Saint Vladimir's Seminary Press)
2. The Early History of the Liturgy by J.H. Srawley
3. The Syrian Orthodox Church of Antioch by Patriarch Ignatius Aphrem I Barsoum
4. Malankara Sabha Directory (Syrian Orthodox Church publications)
5. The Eucharistic Liturgy of the Syrian Orthodox Church of Antioch (Morpeth Still Press)
6. Acts of the Synod of Diamper (1599) and subsequent Malankara synodical decisions
7. Writings of Saint Dionysius Bar Salibi (12th-century Syriac liturgist)

MGOCSM NEW YEAR RETREAT



SHUBHO

ഒരു ബലിപീം, അനേകം പുരോഹിതർ

സഹകരണ കുർബാനയുടെ (Concelebration) മറവിലായ ദൈവശാസ്ത്രം

ഒരു ബലിപീംതെത്ത ചുറ്റി ഓനിലയിക്കം പുരോഹിതർ ഓനിച്ചു നിന്നു ദരേയൊരു വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കുന്നേം അതോരു മനോഹരമായ ആചാരം മാത്രമാണോ, അതോ പരിശുദ്ധ സഭയുടെ ആന്തരിക സത്യതെത്ത വെളിപ്പേടുത്തുന്ന ദൈവശാസ്ത്രപരമായ യാമാർത്ത്യമാണോ?

ഓർത്തയോക്സ് സഭകളിലും കിഴക്കൻ ക്രൈസ്തവ പാരമ്പര്യങ്ങളിലും സഹകരണകുർബാന (Concelebration) നുറ്റാണ്ടുകളായി അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും ഈന്തെത്ത വിശുദ്ധികളിൽ ചിലർക്കൈക്കിലും അതിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം അവ്യക്തമോ വിമർശിക്കപ്പെടുന്നതോ ആയി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഈത് പുരോഹിതമാർക്കുള്ള ഒരു സ്വകര്യ മാത്രമാണോ, അല്ലെങ്കിൽ വിശുദ്ധ തിരുവൈഴ്വത്തിലും അപ്പന്തോലിക പാരമ്പര്യത്തിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ പുരോഹിതത്തെത്തിലും ആഴമായി വേരുന്നിയ ഒരു ദൈവശാസ്ത്ര സത്യമാണോ?

ഈ പട്ടം സഹകരണ കുർബാനയുടെ ബൈബിള് അടിസ്ഥാനവും ചരിത്രപരമായ വളർച്ചയും ദൈവശാസ്ത്രപരമായ അർത്ഥവും പരിശോധിക്കുന്നു. ഈത് ഒരു പുതിയകാല നവീകരണമല്ല, മറിച്ച് സഭയുടെ ഏകത്യത്തിന്റെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന സാക്ഷ്യമാണ് എന്നതും, ക്രിസ്തുവിൽ നന്നായ സഭയുടെ ദുർഘാവിഷ്കാരമാണെന്നും ഈത് വെളിപ്പേടുത്തുന്നു.

ഓ ഓ ഓ

I. സഹകരണ കുർബാനയുടെ ബൈബിള് അടിസ്ഥാനങ്ങൾ

A. പുതിയനിയമത്തിലെ കൂട്ടായ ലിറ്റർജിക്കൽ ശുശ്രൂഷ

1. അന്ത്യഭക്ഷണം (മത്തായി 26:26-30; മാർക്കോസ് 14:22-26; ലൂക്കാ 22:14-20)

ക്രിസ്തു പ്രതിശ്രൂഷ അപ്പന്തോലാമാരോദാപ്പം ഒരേ മേശയിൽ ഇരുന്ന് വിശുദ്ധ കുർബാന (അപ്പും മുൻകരിക്കൽ) സ്ഥാപിച്ചു. അവർ നിരീക്ഷകരല്ല, പകാളികളായിരുന്നു.

“എല്ലാവരും ഇതിൽ നിന്ന് പാനം ചെയ്യുവിൻ” എന്ന വാക്കുകൾ, ഒരുമിച്ചുള്ള പകാളിത്തത്തെത്തയും പുരോഹിതപരമായ പക്കുവൈകലിനെയും സുചിപ്പിക്കുന്നു.

2. അപ്പന്തോലിക സമൂഹത്തിന്റെ ആരാധന ജീവിതം (പ്രവൃത്തികൾ 2:42-47; 13:1-3)

ആദ്യസദ “അപ്പന്തോലമാരുടെ ഉപദേശത്തിലും സഹവാസത്തിലും അപ്പും മുൻകരുന്നതിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും” നിലനിന്നു.

അന്ത്യാക്രയിലെ പ്രവാചകമാരും ഗുരുക്കമൊരും ഓനിച്ചു ആരാധന നടത്തി ഉപവാസം അനുഷ്ഠിച്ചു.

ഈത് ആദിമസഭയിൽ ആരാധനയുടെ സ്വഭാവം സഹകരണപരമായിരുന്നുവെന്ന് കാണിക്കുന്നു.

3. പാലോസിന്റെ ആരാധന ഷൈക്യം (1 കോരിന്ത്യർ 10:16-17)

“നാം അനുഗ്രഹിക്കുന്ന അനുഗ്രഹപാത്രം ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മഅല്ലയോ? നാം നുറുക്കുന്ന അപ്പം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ?അപ്പംഒന്നു ആകകൊണ്ടു പലരായ നാം ഒരു ശരീരം ആകുന്നു; നാം എല്ലാവരും ആ ഒരേഅപ്പത്തിൽ അംഗീകൾ ആകുന്നുവെല്ലോ..”

ഈ വചനമാണ് സഹകരണ കുർബാനയുടെ ദൈവശാസ്ത്ര അടിസ്ഥാനം.

II. ചരിത്രപരമായ വളർച്ച

A. പിതാക്കമൊരുടെയും പുരാതന ലിറ്റർജിയുടെയും സാക്ഷ്യം

1. അപ്പോസ്റ്റോലിക പരമ്പര (പിപ്പാലേതോസ്, ക്രി.വ. 215)

പുരോഹിതന്റെ പട്ടംകോട ശ്രിശ്രൂഷയിൽ അനേകം പുരോഹിതർ കൈവെക്കുന്നതായി വിവരിക്കുന്നു—പകിട ശുശ്രൂഷയുടെ അടയാളം.

2. സുറിയാനി ലിറ്റർജിക്കൽ പാരമ്പര്യം

സെന്റ് ജെയിംസിന്റെ കുർബാനയും മാർ അദ്വായിയും മാർ മാരിയും ഉൾപ്പെടെയുള്ള കുർബാനക്രമങ്ങളിൽ പുരോഹിതരുടെ സജീവ പങ്കാളിത്തം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

3. സഭാപിതാക്കമൊർ

വിശ്വാദ യോഹനാൻ മാർ ക്രിസ്തോഫും: “പുരോഹിതരുടെ സംഘം ഒരേ ബലി അർപ്പിക്കുന്നു.”

വിശ്വാദ ഇശേഷ്യാസ്: ബിഷപ്പിനോടും പുരോഹിതസഭയോടും ഷൈക്യത്തിലുമല്ലാതെ വിശ്വാദ ബലി അസാധ്യവാണ്.

4. കെനസിയാ സുന്നഹദോസ് (325)

സഭാസമേളനങ്ങളിൽ ഒരുമിച്ചു കുർബാന അർപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ക്രമീകരണം സുചിപ്പിക്കുന്നു.

III. ദൈവശാസ്ത്രപരമായ അർത്ഥം

A. സഭ — ഒരു ഷൈക്യം

സഹകരണ കുർബാന സഭയെ ഒരു ശരീരമായി ദൃശ്യവൽക്കരിക്കുന്നു.

ത്രിതുത്തിന്റെ ഷൈക്യംപോലെ, പലരായിട്ടും ഒരൊറ്റ പ്രവർത്തനം.

B. ഒരേയൊരു ബലി, ഒരേയൊരു ബലിപീം

പല പുരോഹിതർ ഉണ്ടക്കിലും, ബലി ഒന്നു മാത്രമാണ്.

“ഒരിക്കൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ട ബലിയാൽ അവൻ എല്ലാവരെയും സന്തുരണ്ണരാക്കി” (ഹാബു 10:14).

C. വിശ്വാസികളുടെ പൊതുപുരോഹിതത്വം

സഹകരണ കുർബാന, മമോദീസായിലുടെ ലഭിക്കുന്ന പൊതുപുരോഹിതത്വത്തെ നിഷ്പയിക്കുന്നതല്ല; മറിച്ച് അതിനെ പുർണ്ണമാക്കുന്നതാണ്

IV. മലകര ഓർത്തദോക്ഷം പാരമ്പര്യത്തിലെ സഹകരണ കുർബാന

മലകര സഭയിൽ സഹകരണ കുർബാന ഒരു ആചാരം മാത്രമല്ല, വിശ്വാസഭോജാഷണമാണ്.

പള്ളിപ്പെരുന്നാളുകൾ, അഭിഷേകങ്ങൾ, സഭാസമ്മേളനങ്ങൾ എന്നിവയിൽ പുരോഹിതർ ഒരുമിച്ച് കുർബാന അർപ്പിക്കുന്നത് സഭയുടെ ഷ്ടൈക്കുത്തിന്റെ ദൃശ്യസാക്ഷ്യമാണ്.

V. തെറ്റിഖാരണകളുടെ നിവാരണങ്ങൾ

1. ഇത് “സഹായം” അല്ല

എല്ലാ പുരോഹിതരും യമാർത്ഥത്തിൽ കുർബാന് അർപ്പിക്കുന്നവരാണ്.

2. ഓനിലയിക്കുന്ന ബലി അല്ല

ഒരു കുർബാന്, ഒരു ബലി, ഒരു ക്രിസ്തു മാത്രമേയുള്ളൂ.

VI. ആത്മീയ സന്ദേശം

സഹകരണ കുർബാന് സഭയെ പരിപ്പിക്കുന്നു:

- സദ വ്യക്തികളുടെ കൂട്ടായ്മയല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാണ്.
- അധികാരം വ്യക്തിഗതമല്ല, സേവനമാണ്.
- ഷ്ടൈക്കുത്തിന് സഭയുടെ യമാർത്ഥ ശക്തി.

സഹകരണ കുർബാന് ഒരു ചടങ്ങല്ല – അത് സഭയുടെ ആത്മാവാണ്.

ഒരു ബലിപീഠം, ഒരു ബലി, ഒരു പുരോഹിതത്വം എന്ന സത്യത്തെ ജീവിച്ചു കാണിക്കുന്ന ദൈവിക സാക്ഷ്യം.

ക്രിസ്തുവിൽ ഏകീഭവിച്ച സഭയുടെ ഈ ദൃശ്യചിഹ്നം, ഇന്നത്തെ ഭിന്നതകളാൽ വേദനിക്കുന്ന ലോകത്തിന് ശക്തമായ സന്ദേശം നൽകുന്നു:

നാം പലരായാലും ഒരേ ശരീരമാണ്; ഒരേ കർത്താവിൽ, ഒരേ വിശ്വാസത്തിൽ, ഒരേ കുർബാനയിൽ.



Jubilee Charity



Jubilee Charity Money Distribution Update

We are pleased to share an update on the distribution of funds from our Golden Jubilee Charity collections. Last week, we released an additional \$30,000, issuing \$15,000 to Fort Bend Family Promise and \$15,000 to Fort Bend Women's Shelter.

Previously, \$5,000 was distributed to the Stafford Childhood Center. To date, a total of \$35,000 of the \$100,000 raised has been released.

We are actively working on distributing the remaining \$65,000 and will provide an update once the process is complete.

—St. Thomas—

ORTHODOX CATHEDRAL, HOUSTON

Sunday School Team



Promila (Prethy) Eapen
Principal



Linu Abraham
Vice Principal



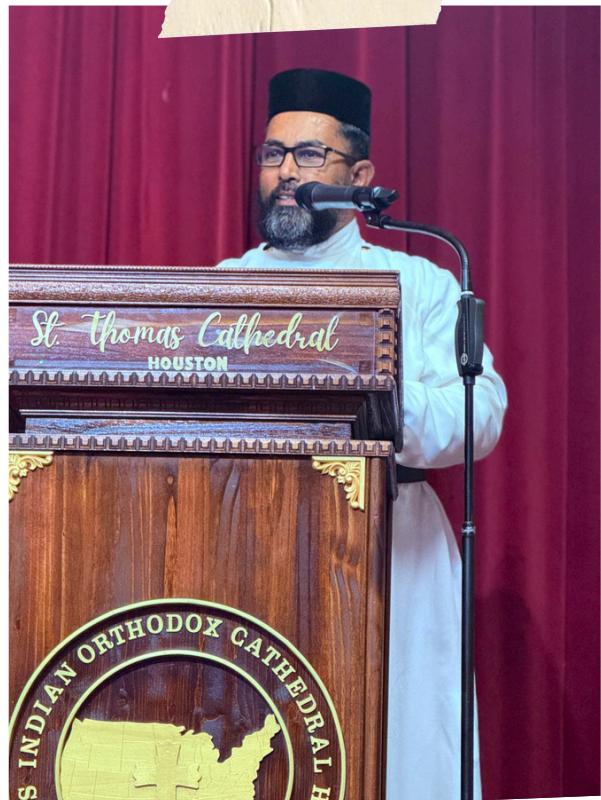
Ceena Bbukutty
Secretary



Darlene George
Secretary



Christmas Carol
Service
2025



Merry
CHRISTMAS





—St. Thomas— ORTHODOX CATHEDRAL, HOUSTON

Managing Committe 2026

Rev. Fr. Dr. Isac B. Prakash (Vicar) (832) 997-9788

Rev. Fr. Johnson Punchakonam (Asst. Vicar) (346) 332-8889

Rev. Fr. Teji Abraham (Asst. Vicar) (469) 644-2800

Mr. Thomas Panicker (Treasurer) (832) 539-3843

Mr. Manoj Mathew (Secretary) (281) 226-0499

Mr. Vijay Varghese (Jt. Treasurer) (832) 600-8495

Mr. Paul Varghese (Jt. Secretary) (832) 600-2007

Mr. Idichandi Idicula (214) 680-8272

Mr. Varghese Manjadiyil (281) 658-6190

Mr. A C Oommen (832) 877-1140

Mr. Aju John (713) 815-5501

Mr. Justin George (832) 612-7670

Mr. Mathews Mundackal (281) 827-0048

Mr. Mathai Kurian (832) 978-1859

Mr. Joyes Thomas (713) 518-5506

Mr. Gijo Kavanal (832) 477-4154

Mr. Vinu Kurian (832) 922-3216



Internal Auditor: Mrs. Darlene George